

της, όσο και για το θαυμάσιο σώμα της, Έκανε ακόμα ταπεινά λουτρά με γάλα όνου!... Παντού όπου κι' αν πήγαινε, την ακολουθούσαν κι' αυτή τη δούλειά, διακόσιοι θηλινοί όνοι!

Έβλεπον τον καιρό, τ' άρσερα χέρια έθεωρούντο δείγμα ύπερτάτης εγχείσεως, Γι' αυτό, ή παρτίκιες περιέρτεφαν μέσα στο χέρι τους μια χρυσάλλη σφαιρά, ή οποία είχε την ιδιότητα να κρατά ή άρσερα τ' ό ζ' ό. "Άλλοτε πάλιν έβόταναν μέσα στη φούχτα τους μια σφαιρά κ χρυσιπαρένια, Γιωτή το κερματάρι όταν φρεομαίνεται αραφίσει ένα θαυμάσιο άφρομα.

"Αν ή Ρωμιάς δέπαινε έπιφαναν λουτρά με γάλα, ή όρατες του Μπαφώνος Έφαναν μπάνια με... αζμα!

"Αργότερα πάλιν μεριζέτε φίλάρους Γαλλίδες Έφαναν μπάνια με σαμπάνια.

Η τραγική βασιλίσα Μαρία Άντουανέττα φάνεται, ότι έφουξε μέσα στο νερό τα μπάνια της άφθονως μενεξέδες.

Τι να πούμε τώρα για το μαρτύριο που έφύσαντο ή μαριάδες μας, φρεοματες τους άπαισιους στενοίς κορσάδες, με τις αιδερόνετες και ζώνιας υπάλληλες;

Οι φρεοματέ αυτές κορσάδες παρεμόρφωναν το σώμα και κατέστρεφαν την ύγεια, πέρνοντα άμείλιτα τα σπλάγνα.

Οι κορσάδες ήσαν ακόμα φρεομότεροι στην έποχή της Αικατερίνης των Μεδίκων, όποτε και πρωτοεμφανίσθησαν, Ήσαν σωστοί φρεοματες αιδερόνοι, οι όποιοι δίν έπίτρεπαν στη γυναίκα ούτε να άναστήσει έλεύθερα.

Τότε ήσαν της μόδας και οι μεγάλοι σκληροί κορσάδες, οι όποιοι περιβάλλαν σαν άσπιτη άμνητη δευτάρα το πρόσωπο κι' έμπόδιζαν τις γυναίκες να φρεομν το κεφάλι τους και να τρώγουν.

Μια μέρα, ο αλλόλος ντε Φρεόν, βρέθηκε στο δωμάτιο της βασιλίσεως Μαργαρίτας, κήρης της Αικατερίνης των Μεδίκων, τη στιγμή που ένας έπαφής της έφερε ένα πιάτο ζουμί.

"Ο ντε Φρεόν τόλμησε να πη στη βασιλίσα, ότι άμφοβιλλε άν θα υποφούσε να φέρη το ζουμάτι στο στόμα της, καθώς φρεομν τον μεγάλο περίφημο γιακά της μάδας.

"Η βασιλίσα Μαργαρίτα άσχησε τότε να γελήη και ζήτησε άπ' τον έπαφή το άδαιότερο ζουμάτι της.

"Ο έπαφής της έφερε ένα πολύ μαζωτό ζουμάτι, με το όποιο ήταν δυνατόν να πρη το ζουμί της.

"Ότε φάνεται, έπληξαν και ζουμάτια και ηρωδία να βέβαια, ειδικά για τις μάδες εκείνης της έποχής.

Τα δε φρεομάτια, τα όποια ήσαν ύποφρεοματες να φρεομν τότε ή κήρης της Άννης, είχαν σφές τόσο μαζωτές, όποτε κοπαντούσαν γέλια.

"Όταν ή προκήμισσα Έλιο άδεται άνέθανε σ' άμυξή της, όχτώ άκόλουθοι κρατούσαν την σφάρα του φρεοματός της ή όποια είχε μάζωτος είκοσι μέτρον!...

Η γαβότα και το μενοκέτο, ήταν οι μοντέρνοι χοροί εκείνης της έποχής κι' έφουτε να παίρνουν τα πόδια μια όρισμένη στάση. "Έτσι οι χοροδιδάσκαλοι ύπερνούσαν τα χοριτίσια να μένουν επί ώρες όλόκληρες άκίνητα, με τα πόδια περιωρισμένα σε ζώνιας ειδικές φόρες, ένα είδος τετραγώνων κοπιών.

"Άκόμα και ή πύα του κεφαλιού των εγχεών χοριταίων, άπαιτούσε μια ιδιαίτερη φροντίδα και... τιμωρία, "Έφουτε να ύποφούσαν κάθε μέρα ένα βασανιστικό προλαίμιο, το όποιο κρατούσε το κεφάλι ίσο κι' έφουξε τον λαύο πρός τα πίσω.

"Αργότερα στην έποχή της Μαρίας Άντουανέττας, το χτενίσμα είχε ζαπαντήσει κάτι το κομμωτραγικό.

"Η κομμή κούρια εκείνης της έποχής, έφουτε να σηκώνη στο κεφάλι της ένα διάκληρο μουσείο από κωδέλλες, άνθη, κοραβάκια, κοϊκιές, κωρούς λόγγους κτλ. κτλ.

Συχνά το ύψος του χτενίσματος έφτανε το ένα τρίτον του άναστήματος μιας γυναίκας!

Για να δώσουμε μια ιδέα του μαρτυρίου που ύπέφερε μια «κομμή» κούρια εκείνου του καιρού, παραθέτουμε μεριζέτε φράσεις άπ' το "Ημερολόγιο» της βαρώνης ντ' Όμπερ, ή όποια είχε πάει άπ' τη Ρωσία στο Παρίσι, για να συνδεήσει την γυναίκα του Τσαρσβίτς: "Έχω σηκωθεί, γράφει, από τις έξη το πρωί, για να προφύσω να χτενωτά και να νυθδύ σούφωνα με την Παριζιάτικη μόδα.

"Ο κομμωτής επί τέσσερες όλόκληρες ώρες, οδύκαπα, καταγινόνταν με το κεφάλι μου. Μου έλασε μέσα στις μαλλιά ένα σωρό μικρά ίσια μουκαλάκια, γεμάτα νερό, μέσα στα όποια έβαλε τα κλωνάρια φυσικών λουλουδιών. "Έτσι, τ' άνη που στόλιζαν το κεφάλι μου, διατηρήθηκαν φρεομα όλην την ήμέρα. Στην κορυφή του χτενίσματος ό κομμωτής τοπέτησε κι' ένα όραίο κοραβάκι!...

"Άλλο φριχτό μαρτύριο ύπέφερε μέσα στο άματί, το όποιο με μετέφερε από το Παρίσι στις Βεσσαλλίες, στο παλάτι του Βασιλέως, "Ημουν ύποφρεοματη να μένω γονατισμένη σε όλο αυτό το διάστημα. Το κεφάλι μου έφανε από το βάρος ενός πελώριου άρχιτεκτονικού χτενίσματος, το σώμα μου, σφιγμένο μέσα σε σιδερένια σύρματα, υτεκοναν άλυγιστο, ή πελώρια φυσική φουστά δέν μου έπέτρεπε να κινήσω, και τα ύπερβήφα τακούνια που κούραζαν τα πόδια μου, συμπληρώναν το βασανιστήριό μου.

Κι' όμως τα κομπλιμέντα κι' ή έκαράσις θαυμασμού που άκουσα σε λίγο από τους ευγενείς Γαλλούς, για την τωσαλέτα μου και για την όμορφιά μου, με άπορημίωσαν όρεκτα για τα βασάνια μου.

Τι ήλικινής γυναίκα ή βαρώνη ντ' Όμπερ!...

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

"Ο ρόλος του άριθμού 4 στη ζωή μας, "Ένα πρωτότυπο δώρο. Το μεγαλύτερο κεφαλοτύρι του κόσμου. Τι παράξενο τ' ο γυναικείο φύλο!... Η φλεγματική των Άγγλων. Ένα χαρακτηριστικό άνένδετο.

Πολλά έχουν γραφεί για τον άριθμό 7 και 9. Κι' όμως και το 4 παίζει σπουδαίο ρόλο στη ζωή.

Τέσσερα είναι τα σημεία του όρίζοντος, 4 οι άνεμοι, 4 ή φράσεις της Σελήνης, 4 ή ώρες του έτους, 4 οι Εβραγγελιστάι, 4 ή πράξεις της άσθητικης, 4 τα είδη των χορτών της τράπουλας, 4 τα... τέταρτα της ώρας, 4 τα πόδια της καρτέλας, 4 έπίσης και τα πόδια των... τετραπόδιων!...

Τον νερό τον βάθρον μέσα σε 4 σανίδια και τον πάνε τέσσερες σπόν όμο, Τον κατόδιδο τον κλέβουν σε 4 τόχους.

"Έχουμε 4 τομείς και 4 κινώδοντες στο στόμα μας, μια και τα ηρωδία έπίσης έχουν τέσσερα δόντια.

Το βυλί, το κρούτερο και γλυνότερο άπ' όλα τα μουσικά όργανα, έχει 4 χορδες. Κάθε δωμάτιο έχει 4 γωνίες και 4 πλευρές.

Τέλος, το σπουδαιότερο άπ' όλα: "Όταν τρωμάζετε, σάς ηρωδία... τρία κι' ένα...τέσσερα μη τ' ή βάξετε στα 4!...

Στους γάμους της βασιλίσεως της Άγγλίας Βικτωρίας, οι κάτοικοι του χωριού Πένναρδ, της περιφερείας Τόουροσετ, έστειλαν ένα τεράστιο κεφαλοτύρι στη βασιλίσα ό των, ως δώρο. Τέτοιο κεφαλοτύρι δέν είχε ξαναγίνει ποτέ στον κόσμο.

Το Πένναρδ είνε ο τόπος που κατασκευάζονται τα περίφημα τυριά του Τσέδαρ, για τα όποια τρελλάινονται κρομλεκτικώς οι Άγγλοι.

Στο χωριό λοιπόν αυτό, λίγες μέρες πρό του γάμου της Βικτωρίας, έμάζωσαν το γάλα από 750 αγελάδες. Κατόπιν, άφού το έπηξαν, έφτιαξαν ένα πρώτης ποιότητος κεφαλοτύρι, που είχε διάμετρο ενός μέτρον, ύψος έδωδμήντα έκατοστηών του μέτρον και βάρος 562 κιλωγράμμων!

Το τεράστιο αυτό κεφαλοτύρι έστάλη στα άνάκτορα του Βούργαζαι. Η βασιλίσα ένθουσιάστηκε πολύ όταν το έλαβε, γιατί άσχετως αυτού του είδους το τυρί ήταν της άρεσκείας της.

"Τι παράξενο που είνε αυτό το γυναικείο φύλο!... γράφει κάποιος ένας ποιήτης... γυναίκα: "Ό,τι ευχαριστεί τη μιá, είνε άδύνατο να ευχαριστήσει την άλλη. "Αν δπάσχει μάλιστα και διαφορά ήλικίας, άλλοι και τρις άλλοι σε κείνον που δέν έξορι να προσαρμόζεται πρός τις περιστάσεις.

"Λέτε Έξαρνα σε μια νέα κοπέλα: "Αχ, γατίσα μου!" και σάς χαμογελεί. Τολμηστε όμως να πητε «γάτα» μια ήλικιωμένη γυναίκα, κι' άν δέν σάς σχίσει το πρόσωπο με τα νύχια της, θα είστε πολύ τυχερός.

"Λέτε πάλι σε μια τρυφερή δεσποινίδουλα: "Αχ, κοπτίσα μου!" και γελεί άκούγοντας το κολακευτικό αυτό έπιθετο. Φαντάζεστε όμως πώς μπορείτε να πητε «κόττα» μια κούρια, μερασμένης κήπως ήλικίας; Θα κρηθ ή σάς βγάλη τα μάτια.

"Τέλος μπορείτε να πητε «μάγισσα» μια νέα και να την ένθουσιάσετε. Ποτέ όμως μην άποδώσετε το ίδιο έπιθετο σε μια γρηά. Θα σάς πνίξη. Πολύ παράξενο, αλήθεια, το όραίο φύλο!

"Ίδου τώρα κι' ένα άνένδετο, χαρακτηριστικό της λαζωνικότητος και της φλεγματικής άδιαφορίας των Άγγλων.

Τελευταίος ένας πελάτης μπήκε στο γραφείο ενός τραπεζίτου του Λονδίνου. "Έβγαλε το καπέλλο του και ρώτησε τον υπάλληλο, ο όποιος έξακολουθούσε να γράφη, χωρίς να σηκώσει το κεφάλι του.

- "Ο κήρος; Μάξεν, παρακαλώ;
- Λείπει.
- Θα έπιστρέψη;
- Πιθανόν.
- Θα τον περιμένω!... άπάντης ο κήρος; και κάθης σε μια καρτέλα.

Πέρασε μισή ώρα, πέρασε μια, πέρασαν δυό, τρεις, τέσσερες ώρες, με ο κ. Μάξεν δέν φαινόταν. "Ο έπισκέπτης άρχισε ν' άντιμονήη κι' ο υπάλληλος άτάραχος κι' άδιαφορος έξακολουθούσε να γράφη.

- Πότε λές να έπιστρέψη ο κ. Μάξεν; ρώτησε σε μια στιγμή ο έπισκέπτης.
- Δέν ξέρω, κήριε.
- Μά που έπηγε;
- Στο Σικάγο.
- !...

